

Kérdés azonosítószáma	6/2017.
Benyújtás dátuma	
Hivatkozott jogszabály	2014/65/EU irányelv (MiFID II); a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.)
Témakör	Ösztönzők
Jogszabályhely pontos megnevezése	MiFID II 24. cikk (9) bekezdés, Bszt. 2018. január 3. napjától hatályos 41. § (5) és (7) bekezdése
Vonatkozó technikai sztenderd, ESMA Q&A, ESMA iránymutatás	
Kérdés	Az elsődleges forgalmazók által a másodlagos forgalmazók részére fizetett forgalmazási jutalék ösztönzőnek minősül-e?
Kérdés háttere	<p>Az MNB az 5/2017. számú ösztönzőkkel kapcsolatos válaszában ki mondta, hogy nem minősül ösztönzőnek az ÁKK, mint kibocsátó által az elsődleges forgalmazói körbe tartozó befektetési szolgáltatók részére egy egyszeri, egységesen meghatározott tranzakciós díj kifizetése az állampapírok forgalomba hozataláért.</p> <p>Tekintettel a fentiekre, nem minősül ösztönzőnek, ha az elsődleges forgalmazók az általuk az ÁKK-tól kapott tranzakciós díjat (vagy annak egy részét) kifizetik a másodlagos forgalmazó(k) részére az állampapírok forgalomba hozataláért.</p>
MNB álláspont	<p>Az MNB 5/2017. számú ösztönzőkkel kapcsolatos Q&A-ben kifejtett álláspontja értelmében az ÁKK által az elsődleges forgalmazóknak fizetett tranzakciós díj azért nem minősül ösztönzőnek, mert a hazai állampapírpiacon elérése csak az elsődleges forgalmazói rendszeren keresztül biztosítható, és az egységes jutalék rendszerből eredően összeférhetlenség sem merülhet fel, a MiFID II 24. cikk (9) bekezdésében és a Bszt. 2018. január 3-tól hatályos 41. § (7) bekezdésében meghatározott kivétel szabály teljes körűen érvényesül.</p> <p>Értelemszerűen a fentiekben kifejtett indokok a másodlagos forgalmazók viszonylatában már nem jöhetnek szóba, tehát – összhangban az MNB 3/2017. számú ösztönzőkkel kapcsolatos Q&A-ben kifejtettekkel – az elsődleges forgalmazó által a másodlagos forgalmazónak fizetett forgalmazási díj a kettőjük között létrejött forgalmazói jogviszonyban a szolgáltatással (forgalmazás) szembeni ellenszolgáltatást (ellenértéket) jelenti, ami mindaddig nem minősülhet ösztönzőnek, amíg a másodlagos forgalmazó igazolni tudja, hogy a forgalmazási díj (és annak egyes részelemei) mögött valós szolgáltatás található. A forgalmazási díj azon része tehát, amely mögött valós, a forgalmazással ténylegesen összefüggő és arányos tevékenységvégzés húzódik meg, nem minősül ösztönzőnek a MiFID II 24. cikk (9) bekezdés utolsó albekezdése és a Bszt. 2018. január 3. napjától hatályos 41. § (7) bekezdése értelmében. Az előbbi díjtételeken felüli díj-</p>

elemek vonatkozásában azonban érvényesülnek a MiFID II 24. cikk (9) bekezdése szerinti ösztönzőkre vonatkozó korlátozó rendelkezések, azaz ezen díjtételek csak az ügyfélnek nyújtandó szolgáltatás minőségének javítására fordíthatóak és nem eredményezhetnek érdekkonfliktust.